

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Начальник наукового центру мовного тестування
навчально-наукового центру іноземних мов
полковник**

Сергій НЕВГАД
-4- січня 2022 року

СПЕЦИФІКАЦІЯ

**тесту на визначення рівнів володіння іноземною мовою (1, 2) відповідно до
стандарту НАТО СТАНАГ 6001**

Версія 3

Київ-2022

ЗМІСТ

Основні положення.....	3
Мета тесту.....	4
Тематика.....	4
Цільова аудиторія.....	4
Опис тесту	
1. Субтест з аудіювання.....	4
2. Субтест з говоріння.....	8
3. Субтест з читання.....	12
4. Субтест з письма.....	16

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Специфікацію розроблено у науковому центрі мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001.

Міністерство оборони України визнає мовні тести, розроблені відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001 у науковому центрі мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського.

2. Специфікацію мовного тесту на визначення рівня володіння іноземною мовою (далі – тест) розроблено відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001 та рекомендацій Бюро НАТО з міжнародної мовної координації.

3. Тест призначений для визначення рівнів володіння іноземною мовою за такими видами мовленнєвої діяльності: аудіювання, говоріння, читання та письмо, що оцінюються окремо.

4. Тест є дворівневим та містить завдання стандартизованих мовленнєвих рівнів 1, 2 (далі – СМР 1, СМР 2).

5. Рівень володіння іноземною мовою тестуемого визначається в діапазоні від СМР 0 до СМР 2 (див. Таблицю 1).

Таблиця 1

Рівень	Назва рівня
СМР 0	Відсутність практичних умінь
СМР 0+	Завчений мінімум
СМР 1	Виживання
СМР 1+	Виживання +
СМР 2	Функціональний

6. Тестуємий отримує Свідоцтво про визначення рівня володіння іноземною мовою відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001.

МЕТОД ТЕСТУ – бланкове мовне тестування відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001.

МЕТА ТЕСТУ

Мета тесту – визначити рівень володіння іноземною мовою тестуємого. Тест оцінює здатність та готовність тестуємого до здійснення ефективної іншомовної комунікації.

ТЕМАТИКА

Тест охоплює такі теми: повсякденна діяльність, дозвілля, захист довкілля, освіта, кар'єра, професійна діяльність (15 % від усіх завдань) тощо.

ЦІЛЬОВА АУДИТОРІЯ

Тест призначений для визначення рівнів володіння іноземною мовою особового складу Збройних Сил України.

СТРУКТУРА ТЕСТУ

Тест складається з чотирьох субтестів (див. Таблиця 2):

Таблиця 2

Субтест	Тривалість, хв.
Аудіювання	55-65
Говоріння	10-15 на особу
Читання	60
Письмо	40

Кожен вид мовленнєвої діяльності оцінюється окремо.

СУБТЕСТ З АУДІЮВАННЯ

Метою субтесту з аудіювання є оцінювання мовленнєвих навичок тестуємого сприймати інформацію на слух в умовах реального часу. Тестуємий повинен розуміти іноземну мову під час середнього темпу мовлення, а також розуміти основні ідеї висловлення щодо різноманітних ситуацій відповідно до описів рівнів володіння навичками аудіювання.

Під час субтесту з аудіювання перевіряється здатність тестуємого:

- визначати та розуміти основну ідею аудіотекстів;

- розуміти фактичний зміст запропонованої інформації;
- розпізнавати загальну та конкретну інформацію;
- робити прості висновки про почуте.

Опис рівнів володіння навичками аудіювання

0 – відсутність практичних умінь	Нерозуміння розмовної мови за винятком окремих слів. Неспроможність сприймати зміст повідомлення під час усного спілкування.
0+ – завчений мінімум	Розуміння окремих слів та фраз широкого вжитку та коротких простих речень, що містять інформацію про повсякденне життя. Для розуміння повідомлення необхідні паузи і повторення навіть добре знайомих фраз. Часткове розуміння співрозмовника, який пристосовує мовлення при розмові з не носіями мови. Розуміння висловлювання за допомогою нелінгвістичних факторів.
1 – виживання	<p>Розуміння звичних загальних фраз та коротких простих речень, які містять інформацію про особисту повсякденну діяльність і задоволення мінімальних практичних потреб. Прикладами таких ситуацій є елементарні вислови ввічливості, отримання інформації про способи пересування і дії, вимоги роботодавця. Ситуації мають бути чіткими і зрозумілими з контексту.</p> <p>Розуміння простих фраз, висловлювань, запитань, відповідей та дуже простих розмов. Тематика обмежується такими повсякденними потребами як харчування, житло, транспорт, час, прості розпорядження і вказівки за напрямками руху.</p> <p>Розуміння носія мови, навіть якщо той має навички спілкування з іноземцями, відбувається за умов, що він говорить повільно і часто повторює або перефразовує сказане.</p> <p>Часте нерозуміння як основного змісту, так і другорядних фактів. Здатність розуміти мову засобів масової інформації або розмову між носіями мови тільки в тому випадку, якщо зміст є абсолютно простим і передбачуваним.</p>
1+ – виживання +	Сприйняття змісту розмови на повсякденну, суспільну і власну професійно-орієнтовану тематику у безпосередньому спілкуванні, яке відбувається з використанням стандартного варіанту мови. Розуміння дуже простої інформації на рівні базових фраз і висловлювань, простих

запитань і відповідей, а також часткове розуміння дещо складнішої інформації на конкретну тему, а саме опис осіб, місць або речей, а також розповіді про події, елементарні вказівки щодо напрямку руху і розпорядження. Як правило, неспроможність розуміти бесіду на рівні цілих абзаців. Тематика обмежується такими повсякденними потребами як житло, транспорт, покупки, а також розповідь про себе та про свою сім'ю, суспільні справи, що становлять особистий інтерес, плани щодо подорожі. Здатність розуміти декілька пов'язаних між собою речень за тематикою професійного спілкування, опис конкретної події, відповіді на запит інформації та пояснення. Достовірне розуміння основного змісту, але нерозуміння деяких другорядних фактів. Здатність розуміти мову засобів масової інформації практично відсутня. Розуміння носія мови, який повторює і перефразовує речення.

2 – функціональний

Рівень, достатній для розуміння розмови на повсякденну, суспільну і власну професійну тематику. У безпосередньому спілкуванні зміст розмови сприймається повністю, якщо розмова ведеться стандартною мовою в звичайному темпі, з невеликою кількістю повторів і перефразувань у тому випадку, коли співрозмовником є носій мови, який не зник до спілкування з не носіями мови. Розуміння розмови конкретного змісту на різноманітні теми, такі як розповідь про себе та свою сім'ю, суспільні справи, які становлять особистий або загальний інтерес, повсякденні робочі питання, опис осіб, місць або речей, а також розповіді про сучасні, минулі і майбутні події. Здатність розуміти основний зміст розмов, що стосуються власної професійної компетенції. Незважаючи на недостатнє відчуття стилю присутня здатність сприймати змістові переходи та засоби структуризації, навіть, в доволі складних розмовах. Здатність сприймати загальний зміст на рівні розмовних блоків, навіть якщо розповідь містить багато фактів та подробиць. Здатність розуміти слова і фрази, що звучать у несприятливих умовах (наприклад через гучномовець на вулиці або в ситуації підвищеної емоційної напруги) значно обмежена. Під час

прослуховування повідомлень засобів масової інформації або розмови між носіями мови, коли використовується більш складна або спеціалізована мова, розуміння лише загального змісту. Здатність сприймати інформацію фактичного характеру, а не мовні нюанси у поданні фактів.

Види тестових завдань	Завдання множинного вибору з чотирма варіантами відповідей до одного аудіотексту.
Кількість тестових завдань	30 тестових завдань (15 завдань для СМР 1 та 15 завдань для СМР 2).
Тривалість	Орієнтовна тривалість 55-65 хвилин.
Види аудіотекстів	Аудіотексти містять монологи, діалоги, що надаються різними голосами (чоловічі, жіночі, дитячі). Джерелом аудіотекстів є розмови (телефонні розмови), інструкції та вказівки, оголошення, коментарі, інтерв'ю, радіо- та теленовини, військові брифінги, тощо в межах визначеної тематики. Усі аудіотексти для субтесту з аудіювання підбираються з автентичних джерел, у разі необхідності редагуються.
Тематика аудіотекстів	СМР 1 – сім'я, повсякденні робочі ситуації, дозвілля, подорожі, одяг, їжа та напої, час, прості вказівки та інструкції, прості описи людей, речей та місць, покупки, погода, тощо. СМР 2 – сім'я, робота та посадові обов'язки, дозвілля, подорожі, освіта, одяг, їжа та напої, вказівки та інструкції, техніка, інформаційні технології та зв'язок, культура, здоров'я, медицина та фізична підготовка, житло та будівлі, особисті почуття, думки та досвід, послуги, покупки, навколишнє середовище, військова кар'єра, участь у воєнних місіях та навчаннях, тощо.
Опис тестових завдань	Усі інструкції та зразки виконання до кожного тестового завдання надаються у буклеті та в аудіо режимі іноземною мовою та відповідають рівню завдання. Інструкції інформують тестуемого про: <ul style="list-style-type: none"> • види аудіотекстів; • порядок занесення відповіді у бланк; • час, за який він повинен прочитати завдання у буклеті та надати відповідь. Усі аудіотексти прослуховуються двічі.

Оцінювання

За кожну правильну відповідь нараховується один бал.

Рівень СМР 0 – менше 50 % правильних відповідей на завдання СМР 1;

Рівень СМР 0+ – 50-69 % правильних відповідей на завдання СМР 1;

Рівень СМР 1 – 70 % і більше правильних відповідей на завдання СМР 1;

Рівень СМР 1+ – 50-69 % правильних відповідей на завдання СМР 2*;

Рівень СМР 2 – 70 % і більше правильних відповідей на завдання СМР 2;

Примітка: * за умови отримання СМР 1.

СУБТЕСТ З ГОВОРІННЯ

Метою субтесту з говоріння є оцінювання навичок тестуємого здійснювати усну комунікацію у повсякденних та робочих ситуаціях відповідно до описів рівнів володіння навичками говоріння.

Під час субтесту з говоріння перевіряється здатність тестуємого:

- надавати особисту інформацію;
- надавати фактичну інформацію;
- описувати людей, місця, речі, події, тощо;
- порівнювати людей, місця, речі, події, тощо;
- надавати вказівки, інструкції та пояснення;
- розповідати про теперішні, минулі та майбутні події.

Опис рівнів володіння навичками говоріння

**0 – відсутність
практичного вміння**

Неспроможність підтримувати розмову. Здатність висловлюватись обмежена окремими випадково підібраними словами, такими як привітання або найпростіші ввічливі вислови. Неспроможність донести зміст при спілкуванні.

0+ – завчений мінімум

Здатність висловлюватися на рівні основних потреб, використовуючи завчені одиниці мовлення. Здатність будувати речення шляхом поєднання знайомих, завчених мовних одиниць. Спроби побудувати монологічне висловлювання зазвичай невдалі. Лексичний запас є мінімальним, здатність до спілкування обмежується такими простими темами як привітання, надання короткої інформації

про себе, числа, час, речі. Слова-зв'язки відсутні або вживаються неправильно. Під час усного спілкування, навіть за наявності повторів, здатність вести розмову обмежена, у тому числі з носієм мови, звиклим до спілкування з не носіями мови. Вимова, наголос та інтонація навіть у завчених фразах не відповідають фонетичній будові мови.

1 – виживання

Уміння вести просту за змістом розмову при безпосередньому спілкуванні в типових повсякденних ситуаціях. Здатність будувати речення шляхом поєднання знайомих завчених слів та висловів. Здатність розпочинати, підтримувати і завершувати нетривалу розмову, ставлячи короткі прості запитання співбесіднику та відповідаючи на його запитання. Здатність спілкуватися на побутовому рівні з метою задоволення мінімальних особистих практичних потреб, використовуючи загальноживані конструкції, вживати елементарні вислови ввічливості, представлятися і надавати елементарну інформацію про себе та інших людей, обмінюватися привітаннями, дізнаватися про прості біографічні дані і надавати їх; обговорювати прості повсякденні робочі завдання, висловлювати прохання, які стосуються речей, послуг і надання допомоги, звертатися за інформацією і роз'ясненням, висловлювати задоволення, незадоволення і схвалення.

Теми розмови можуть стосуватися таких елементарних потреб: замовлення їжі, житло, користування транспортом і покупки. Носії мови, які звикли спілкуватися з іноземцями, у розмові з особою, яка володіє мовою на цьому рівні, інколи вимушені перепитувати, щоб зрозуміти сказане.

Нездатність говорити з природною швидкістю і підтримувати тривалу розмову, окрім як спираючись на задалегідь завчений матеріал. Однак, особа здатна складати речення і формулювати ланцюжок з двох або більше простих коротких речень, пов'язаних за змістом і поєднаних між собою широковживаними сполучниками. Фонетичні, лексичні і граматичні помилки часто призводять до викривлення змісту. Розуміння граматичних часів дуже нечітке. Вагання у підборі слів. Порядок слів неправильний. Часті паузи. Відчутне напруження в мовленні (за винятком часто вживаних

висловлювань). Вживаються неефективні перефразування і корегування. Відчутне напруження в мовленні (за винятком часто вживаних висловлювань). Вживаються неефективні перефразування і корегування.

1+ – виживання +

Уміння вести просту розмову під час безпосереднього спілкування в типових повсякденних ситуаціях. Здатність розпочинати, підтримувати і завершувати нетривалу розмову, ставлячи короткі прості запитання співрозмовнику та відповідаючи на них. Розуміння культури мовлення мінімальне. Здатність підтримувати тривалу розмову на конкретну тему не стійка. Мовлення характеризується вживанням зв'язаних речень, а не абзаців. Здатність, використовуючи загальноновживані конструкції, спілкуватися на побутовому рівні з метою надавати розширену інформацію про себе. Уміння говорити про прості повсякденні робочі завдання, висловлювати прохання про надання речей, послуг і допомоги, звертатися за інформацією і роз'ясненням, висловлювати задоволення, незадоволення і схвалення. Нестійка здатність надавати прості описи людей, місць або речей, подій, надавати фактичну інформацію та інструкції щодо орієнтування на місцевості, спілкуватися на теми робочого характеру та обговорювати новини. Однак спостерігається невпевненість та необхідність зміни теми розмови через недостатній лексичний запас. Тематика не обмежується виключно повсякденними потребами, а включає вміння спілкуватися про себе та про свою родину, справи, які становлять особистий інтерес, плани щодо подорожі. Вживання простих конструкцій та граматичних зв'язків між ними мало контрольовані. Часові форми інколи вживаються неправильно. Вживання лексичних одиниць іноді неправильне, за винятком найбільш вживаних висловлювань. Наявність великої кількості помилок у вимові, вживанні лексичних одиниць або граматичних конструкцій може заважати спілкуванню. Висловлювання думки дається важко. Носії мови, які звикли спілкуватися з іноземцями, повинні часто перепитувати і використовувати екстралінгвістичні вміння для того, щоб зрозуміти

сказане.

2 – функціональний

Уміння спілкуватися в повсякденних та стандартних робочих ситуаціях, у яких – здатність описувати людей, місця і речі, розповідати про теперішні, минулі, майбутні події логічно завершеними, але простими розмовними блоками, стверджувати факти; порівнювати, протиставляти, надавати конкретні інструкції та вказівки, ставити передбачувані запитання і відповідати на такі запитання. Здатність обговорювати у звичайній неформальній обстановці конкретні теми, наприклад робочі та сімейні справи, власне оточення, інтереси, подорожі, новини дня. Здатність говорити розгорнутими реченнями в повсякденних ситуаціях, наприклад під час вирішення особистих питань та питань, що пов'язані з житлом, давати складні, детальні та довгі пояснення, обговорювати зміни планів щодо подорожей або інших справ.

Здатність вести розмову з носієм мови, який не має досвіду спілкування з іноземцями, хоча останній при цьому вимушений пристосовуватись до деяких обмежень. Здатність об'єднувати декілька речень у зв'язний розмовний блок. Прості граматичні конструкції використовуються правильно, з дотриманням основних граматичних правил, хоча при цьому більш складні граматичні конструкції використовуються неточно або взагалі не вживаються. Лексика використовується точно в часто вживаних висловлюваннях, в інших випадках інколи незвично чи неточно. Фонетичні, граматичні та лексичні помилки інколи призводять до викривлення змісту. Разом з тим, незважаючи на те, що інколи відчувається брак розмовних навичок, у цілому розмовне вміння забезпечує можливість усного спілкування у відповідності із ситуацією.

Види тестових завдань

Субтест з говоріння складається з чотирьох частин:

1. Вступна частина – співрозмовник відрекомендовується.
2. Введення в іншомовне середовище – розмова починається за допомогою коротких запитань про самопочуття та настрої тощо для того, щоб створити комфортні умови для тестуємого.
3. Структуроване інтерв'ю – тестуємому пропонують відповісти на запитання SMP 1 та

СМР 2.

Для досягнення СМР 1 передбачено 3 питання, а для СМР 2 – 4 питання.

4. Заключна частина – екзаменатор дякує тестуємому за відповіді та ввічливо закінчує розмову.

Тематика питань

СМР 1 – сім'я, робота та посадові обов'язки, дозвілля, подорожі, освіта, одяг, їжа та напої, час, прості вказівки та інструкції, прості описи людей, речей та місць, покупки, погода, тощо.

СМР 2 – сім'я, робота та професійні обов'язки, дозвілля, подорожі, освіта, одяг, їжа та напої, час, вказівки та інструкції, техніка, інформаційні технології та зв'язок, документація, здоров'я, медицина та фізична підготовка, житло та будівлі, особисті почуття, думки та досвід, послуги, покупки, навколишнє середовище, військова кар'єра, участь у воєнних місіях та навчаннях, тощо.

Тривалість

10-15 хвилин на особу.

Оцінювання

Відповіді тестуємого оцінюються двома кваліфікованими екзаменаторами за критеріями оцінювання, розробленими відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001, а саме: виконання комунікативного завдання (зміст та обсяг висловлення); використання лексики; використання граматики; зв'язність усного висловлення, дотримання правил фонетики. Для досягнення СМР 2 тестуємый повинен дати відповіді на обидві групи питань (СМР 1 та СМР 2) відповідно до описів рівнів володіння мовою, поданих у стандарті НАТО СТАНАГ 6001.

СУБТЕСТ З ЧИТАННЯ

Навички, що перевіряються

Метою субтесту з читання є оцінювання навичок тестуємого сприймати інформацію, зазначену в друкованих матеріалах. Тестуємый повинен розуміти зміст текстів, визначати основну ідею та знаходити фактичну інформацію.

Під час субтесту з читання перевіряється здатність тестуємого:

- розуміти основну ідею текстів;
- розуміти фактичний зміст зазначеної інформації;
- розуміти детальну та конкретну інформацію;
- робити прості висновки про прочитане.

Опис рівнів володіння навичками читання

- 0 – відсутність практичного вміння** Практична нездатність читати іноземною мовою. Переважно неправильне розуміння або повне нерозуміння змісту написаного.
- 0+ – завчений мінімум** Уміння розрізняти всі літери в алфавітній системі, спроможність розділяти слова на склади, читати деякі (або всі) числа, окремі слова та фрази, особові імена чи назви місць, покажчики на вулицях, розташування офісів, магазинів, але ймовірно неправильне розуміння навіть цих текстів. Спроможність читати словосполучення, що зрозумілі за контекстом або легко запам'ятовуються, але неспроможність читати на рівні речень.
- 1 – виживання** Уміння читати прості зв'язні тексти, в яких інформація викладається однозначно і безпосередньо стосується повсякденних життєвих або робочих ситуацій. Тексти можуть включати короткі нотатки, об'яви, прості описи людей, місць або речей, короткі та прості географічні відомості, інформацію про уряд і валютну систему країни; набори коротких вказівок за напрямками руху і простих інструкцій (заяви, карти, меню, довідники, брошури, прості розклади). Здатність розуміти основний зміст граматично простих текстів, що містять часто вживану лексику, включаючи загальновідомі міжнародні терміни і споріднені слова, які є подібними до слів, що вживаються в рідній мові. Розуміння подробиць у процесі повного або вибіркового читання. Здатність здогадуватися про значення незнайомих слів з простого контексту. Здатність виділяти основні змістові елементи доволі складних текстів, але при цьому деколи неправильне розуміння деяких простих текстів.
- 1+ – виживання +** Достатнє розуміння простих, легко зрозумілих автентичних друкованих текстів, які містять інформацію про повсякденні суспільні і звичайні робочі справи. Найбільш легко зрозумілими є такі матеріали як об'яви про суспільні заходи та короткі біографічні відомості. Також обмежена і не стійка здатність розуміти дещо більші за розміром тексти, такі як описи людей, місць, речей, виклад подій, фактів, інструкцій та вказівок. Особа зазвичай не спроможна повністю розуміти

тексти з обсягом у параграф. Найбільш прийнятні для розуміння теми стосуються загальних потреб, таких як харчування, житло, транспорт, магазини, подорожування, а також родина, особиста біографія та інтереси і плани щодо подорожування. Окрім цього, демонструється часткова здатність розуміти короткі ділові записки, прості для розуміння переліки фактів, відповіді на запити щодо надання або роз'яснення інформації. Під час читання таких текстів вірогідно найбільш зрозумілою є головна ідея, але при цьому можливе неправильне розуміння деяких додаткових фактів. Аналогічно, здатність розуміти прості конструкції у коротких текстах, але можливе нерозуміння більш складних конструкцій. Часто проявляється здатність вгадувати значення незнайомих слів за контекстом, але можливі труднощі в розумінні змістових переходів у тексті і спробах зрозуміти їх значення за контекстом.

2 – функціональний

Достатній рівень розуміння під час читання простих автентичних текстів на знайому тематику. Здатність читати точні та основані на фактах тексти, що містять описи осіб, місць, речей і подій у теперішньому, минулому і майбутньому часі. Прикладами таких текстів можуть бути повідомлення преси про звичайні, часто повторювані події, прості біографічні відомості, розповіді про події суспільного життя, звичайні ділові листи і прості технічні тексти, розраховані на широкий загал читачів. Здатність читати нескладну прозу зі знайомої тематики, події в якій зазвичай, представлені у логічній послідовності. Здатність визначити та зрозуміти головний зміст і подробиці літературного тексту, розрахованого на широкий загал читачів, а також відповісти на запитання, що стосуються фактів, які подаються в тексті. Нездатність розуміти безпосередньо з тексту те, про що написано в непрямій формі, або розуміти нюанси мови, якою описані факти. Здатність легко розуміти прозу, написану типовими граматичними конструкціями. Відносно невеликий лексичний запас компенсується здатністю використовувати інформацію з контексту та загальні знання для розуміння текстів. Здатність узагальнювати та співвідносити інформацію, знаходити потрібну інформацію в доволі складних текстах на власну

професійну тематику, щоправда, не завжди з високою ефективністю.

Види тестових завдань	Множинний вибір з чотирма варіантами відповідей (одне тестове завдання до одного тексту).
Кількість тестових завдань	30 тестових завдань (15 тестових завдань для СМР 1 та 15 тестових завдань для СМР 2).
Тривалість	60 хвилин.
Види текстів	Субтест з читання складається з текстів різного обсягу. Усі тексти підібрані з автентичних джерел, у разі потреби редагуються. Автентичними джерелами вважаються: короткі нотатки, оголошення, інструкції та вказівні знаки, анкети, карти, меню, довідники, брошури, проста біографічна інформація, і повідомлення, ділові листи, періодичні видання, звіти, тощо.
Обсяг текстів	Загальна кількість слів в одному тексті субтесту з читання для СМР 1 становить приблизно 50-70 слів, для СМР 2- приблизно 120-150 слів.
Опис тестових завдань	Усі інструкції та зразки щодо виконання кожного тестового завдання надаються у буклеті іноземною мовою та відповідають рівню завдання. Інструкції інформують тестуємого про: <ul style="list-style-type: none"> • вид тестового завдання; • порядок занесення відповіді у бланк.
Оцінювання	За кожну правильну відповідь нараховується один бал. Рівень СМР 0 – менше 50 % правильних відповідей на завдання СМР 1; Рівень СМР 0 + – 50-69 % правильних відповідей на завдання СМР 1; Рівень СМР 1 – 70 % і більше правильних відповідей на завдання СМР 1; Рівень СМР 1 + – 50-69 % правильних відповідей на завдання СМР 2*; Рівень СМР 2 – 70 % і більше правильних відповідей на завдання СМР 2*; <i>Примітка: * за умови отримання СМР 1.</i>

СУБТЕСТ З ПИСЬМА

Навички, що перевіряються

Метою субтесту з письма є оцінювання здатності тестуємого ефективно здійснювати письмову комунікацію у повсякденних та робочих ситуаціях відповідно до вимог, визначених в описі рівнів володіння навичками письма.

Під час субтесту з письма перевіряється здатність тестуємого:

- висловлювати подяку та вибачатися;
- надавати поради, інструкції та уточнювати інформацію;
- описувати і порівнювати людей, речі, місця, події та їх наслідки;
- описувати діяльність та процеси;
- описувати зміни за певний період часу;
- розповідати про послідовність подій;
- розповідати про поточні, минулі чи майбутні події та власну діяльність.

Опис рівнів володіння навичками письма

0 – відсутність

практичного вміння

Неспроможність користуватися письмом.

0+ – завчений мінімум

Здатність писати літери в алфавітній системі, або знаки в складовій системі письма, або декілька найбільш уживаних символів в ієрогліфічній системі. Здатність писати цифри, дати, власне ім'я, національність, адресу та інші відомості, які зазвичай вказуються під час заповнення бланків. Здатність писати лише завчений матеріал, типові вирази, списки знайомих предметів або декілька коротких завчених речень. Спроби писати реченнями зазвичай не вдачі. Написання слів і навіть зображення письмових знаків (літер, знаків, ієрогліфів) часто неправильне.

1 – виживання

Уміння писати на рівні особистих потреб, наприклад складати списки, писати короткі нотатки, поштові листівки, особисті листи, телефонні повідомлення, запрошення, заповнювати анкети і писати заяви; написане являє собою набір речень (або уривків речень) на задану тему, часто без урахування правил оформлення письма; переважають короткі прості речення, пов'язані простими сполучниками; численні орфографічні, лексичні, граматичні і пунктуаційні помилки. Написане є зрозумілим тільки для тих носіїв мови, які звикли до спілкування з не носіями мови.

1+ – виживання+

Здатність робити короткі нотатки та писати

особисті листи, листівки і запрошення, записувати телефонні повідомлення, заповнювати бланки і анкети. Здатність писати прості повідомлення особистого або повсякденного робочого змісту, однак практично без урахування культурних норм і правил, що існують у даній мові. Уміння писати інструкції, надавати описи людей, місць або речей, описувати хід подій і складати короткі зведення фактів сформовані недостатньо. Часткова здатність формувати абзац з декількох речень. Теми для письма стосуються елементарних потреб, таких як харчування, житло, перевезення, покупки, а також сім'я, розповідь про себе, власні інтереси, плани щодо подорожування, прості робочі питання. Написане зрозуміле для носіїв мови, які мають досвід читання того, що написано іноземцями, інші ж змушені уточнювати зміст у автора. Вживання простих граматичних конструкцій часто не точне. Можливе неправильне вживання часових форм. Використання слів може бути неточним, за винятком часто вживаних слів. Помилки у використанні лексики, правописі і пунктуації інколи ускладнюють розуміння того, що написано.

2 – функціональний

Здатність надавати в письмовій формі інформацію про особисті та повсякденні робочі справи, складати відповідні документи (службові записки, короткі доповіді) та писати приватні листи на повсякденні теми.

Уміння описувати людей, місця, речі, сучасні, минулі і майбутні події завершеними, але простими текстовими блоками. Здатність формулювати аргументовані твердження, давати письмові вказівки. Уміння поєднувати речення у зв'язну розповідь. При цьому твердження можуть бути належним чином не упорядковані або не узгоджені. Зв'язок між твердженнями і тематичні переходи можуть бути нечіткими. Письмо є зрозумілим для носія мови, який не звик до читання текстів, написаних іноземцями.

Упевнене вживання простих, часто вживаних граматичних конструкцій, проте неточне вживання більш складних конструкцій або їх уникання.

Використання часто вживаної лексики, інколи з неточностями. Граматичні, лексичні, орфографічні помилки та неправильна пунктуація інколи

змінюють зміст або заважають розумінню того, що написано. Рівень письмового вміння в цілому забезпечує здатність писати у відповідності із ситуацією, незважаючи на інколи відчутний брак письмових навичок.

Кількість тестових завдань

2 завдання (1 тестове завдання для СМР 1 та 1 тестове завдання для СМР 2).

Тривалість

40 хвилин.

Види тестових завдань

СМР 1 – короткий текст, наприклад, коротка нотатка або повідомлення, вітальна листівка, коротке електронне повідомлення, пам'ятка, тощо обсягом висловлення 40-50 слів.

СМР 2 – текст на визначену тему, наприклад, лист, звіт, розповідь, рапорт тощо, обсягом висловлення 180-220 слів.

Опис тестових завдань

Інструкції до виконання тестових завдань обох рівнів надаються іноземною мовою.

Інструкції інформують тестуємого про вид тестового завдання, план відповіді та про необхідну кількість слів для досягнення цільового рівня.

Оцінювання

Письмові роботи перевіряються та оцінюються двома кваліфікованими екзаменаторами за критеріями оцінювання, розробленими відповідно до стандарту НАТО СТАНАГ 6001, а саме: виконання комунікативного завдання (зміст та обсяг висловлення); використання лексики; використання граматики та дотримання правил пунктуації, зв'язність письмово висловлення, дотримання стилістичних норм.

У разі невиконання комунікативного завдання тестуємым цільовий рівень не присвоюється. Якщо тестуємий прагне досягти СМР 2, тоді він повинен виконати як завдання СМР 1, так і завдання СМР 2.

Тимчасово виконуючий обов'язки начальника науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування
майор

 2022 року

 Вікторія КРИКУН